

skralleste Bygninger, vi lave i København, og vi lave jo adskillige Bygninger, som vel kunne staa for Bygge-loven, men ikke for nogen sagkyndig Kritik. Eller er Bygningen, hvad vi kalde godt og forsvarligt bygget? Og har Staten nogen Mulighed for at kontrolere ikke blot det fremtidige, men ogsaa det allerede udførte Arbejde? Det er ogsaa noget, vi skulle have at vide. Dernæst vil det vel være nødvendigt ved denne som ved alle tidligere Lejligheder, hvor Staten enten bygger eller erhverver Ejendomme, at der her i Tinget forelægges Planer og Tegninger over det, vi skulle købe. Det er ikke for meget forlangt. Bygningens Ydre blive vi nødte til at lade være, som det er. Den har ikke nogen monumental Karakter, men selv om Bygningen er mindre køn, skal jeg ikke gøre Ophævelser derover. Maaske kan der fikses et og andet paa den, hvorved man kan vise, at det dog er en Bygning til offentlig Brug, men det lægger jeg mindre Vægt paa. Derimod mener jeg, at Rigsdagen har Krav paa at se nogle Tegninger over hele Indretningen for at kunne danne sig et Skøn over, hvorvidt den er hensigtsmæssig, og disse Tegninger vil man jo bedst kunne bedømme i Udvalget. Men dernæst maa vi have Kalkuler over, hvad de i Lovforslaget nævnte Summer betyde.

Der skal jo betales 1,400,000 Kr. for Bygningen i fuldt færdig Stand og endvidere 300,000 Kr. for Monteringen. For at tage det sidste først, Monteringen, maa jeg sige, at det er ganske nødvendigt at faa at vide, hvad de 300,000 Kr. skulle bruges til. Der er mange her, der ikke ville kunne forstaa, at Telegrafapparater og Telefonapparater, der have fungeret godt paa Købmagergade, ikke skulde kunne fungere godt i Kristen Bernikowgade eller Gammelmønt, hvor den ny Telegrafstation ligger. Og naar der bliver sagt, at den ene Station skal holdes i fuld Gang, til den anden er færdig og kan tages i Brug, og at de gamle Apparater kunne flyttes ud paa andre Stationer og bruges der, synes jeg, at den Tale er imod den første Antagelse, at Apparaterne ikke ere gode, thi ere de ikke gode nok til at fungere i Købmagergade, maa de heller ikke være gode nok i Smørumnedre eller et andet Sted, for naar vi telegraferer eller telefonere, skulle vi dog have et paalideligt Resultat ud af Korrespondancen, og dette kan kun naas ved gode, paalidelige Apparater. Saavel hvad angaar de 1,400,000 som de 300,000 Kr. vil det være nødvendigt at have en Kalkule. Ligesom

enhver Forretningsmand maa ogsaa Staten have en Kalkule, naar den anlægger Penge i Byggeforetagender. Vi maa have at vide: Hvor meget vil det koste? Hvad kunne vi spare ved dette, eller hvor meget større Aarsudgift kommer Staten til at betale for disse Bekvemmeligheder og bedre Indretninger, som den her maatte erhverve sig? Hvor meget Staten betaler i Rente, vide vi i Forvejen, det kunne vi læse i Kurslisten, der finde vi de 3 pCt. Statsobligationer og de 3½ pCt. Statsobligationer, det volder ikke meget Bryderi, men vi maa have en Kalkule over, hvor store de aarlige Udgifter blive — jeg skal se bort fra Vedligeholdelsesudgifterne, som maaske blive af større Omfang ved en saadan privat opført Bygning end ved Statens sædvanlig meget dyre, men ogsaa gode Bygninger, men der er noget, der hedder Afgift til Kommunen, og vi maa have nogenlunde nøjagtige Kalkuler over, hvor store kommunale Afgifter der hviler paa den Karré, som er bygget til denne Telegrafstation, for at kunne danne os et Begreb om, hvorledes den Ejendom forrenter sig, og hvor store Statens Udgifter blive.

Endelig faa vi at vide, at en Del af Bygningen ikke skal bruges, men fremlejes paa 25 Aar for 50,000 Kr. aarlig. Naar vi saa have faaet at vide, hvor meget Ejendommen koster om Aaret, og vi drage 50,000 Kr. derfra, vide vi ogsaa nøjagtig, hvor meget vi i de første 25 Aar, hvis vi ikke udvide Bedriften, komme til at sidde for i Aarsudgift, og det kan for saa vidt være godt. Nu er der nogle, der mene, at det ikke vil passe for Staten, naar den sidder med en Ejendom, som den ikke helt kan benytte, at begaa Fremleje af Resten. Jeg har ikke den Mening; jeg har den Mening, at naar Staten bygger, gør den tidt den Fejl, at den bebygger hele sit Areal. Den Dag, vi tage Hospitalet paa Fælleden i Brug, er den sidste Seng belagt med det samme, og der er ikke Plads til Udvidelse. Jeg mener, at det ikke er forsvarligt, jeg mener, at naar vi lægge en Statsinstitution, nota bene en Statsinstitution, som er i Udvikling, hen paa et nyt Sted, er det forsvarligt og godt, at der ogsaa er Plads til, at den der kan udvikle sig videre. Kunne vi faa en saa stor Lejesum som 50,000 Kr., er det værd at tage den med, navnlig naar vi have sikret os, at vi kunne faa de Lokaler, vi efterhaanden maatte have Brug for. Den Side af Sagen har jeg ikke noget imod, men jeg maa fordre be-